

opusdei.org

Sobota 19. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na sobotu 19.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: deti,
„duše milé Bohu“; nepríjemnosť
pre Pána; nežnosť, ktorá
oslobodzuje.

17.08.2024

SVÄTÝ MATÚŠ hovorí, že pri jednej príležitosti „priniesli k Ježišovi deti, aby na ne položil ruky a pomodlil sa“ (Mt 19, 13). Je ľahké predstaviť si tú scénu: muži a ženy, ktorí chcú, aby sa ich detí dotýkal Majster a modlil

sa za ne. Dobrí rodičia chcú pre svoje detičky to najlepšie a najlepšie je, aby ich Kristus vzal do náručia a požehnal ich. Môžeme si teda predstaviť, že títo rodičia sa budú cítiť istejšie, pokiaľ ide o budúcnosť ich detí, pretože majú Pánovo požehnanie.

Mnohí rodičia odvtedy opakujú túto scénu až do tej miery, že sa hovorí, že „prax krstiť malé deti je od nepamäti tradíciou Cirkvi“^[1]. Faktom je, že pri stretnutí detí s Ježišom dochádza k úžasnemu objavu, pretože medzi Ježišom a deťmi panuje veľmi zvláštna harmónia (porov. Mt 10, 25; 18, 3). V evanjeliu vidíme, ako sa malé deti s dôverou približujú k Majstrovi a on ich objíma uprostred svojich učeníkov (porov. Mk 9, 36), žiada ich, aby sa na ne nepozerali zhora (porov. Mt 18, 10) a aby im neubližovali (porov. Mk 9, 42).

Pre svätého Josemaríu deti „znamenujú duše milé Bohu“^[2]. V konaní dieťaťa niet klamstva: vždy sa ukáže také, aké je, neskrýva motívy svojho konania. Nebojí sa prejavíť v núdzi: pri najmenšom probléme sa s dôverou obracia na svojich rodičov. Takto vzdáva Bohu slávu a dospelým ukazuje, že vzťah s Pánom je oveľa jednoduchší, než si niekedy myslíme. Preto zakladateľ Opus Dei zdôraznil, že je potrebné „veríť tak, ako veria deti, milovať, ako milujú deti, odovzdať sa, ako sa vedia odovzdať deti, modliť sa, ako sa modlia deti“^[3].

.....

UČENÍCI sa nepozerali s rovnakým nadšením ako Ježiš na deti, ktoré mu boli prinesené na požehnanie. Pravdepodobne si mysleli, že sú Pánovi na obtiaž, a pomysleli si: „Ježiš má dosť práce s ľuďmi, ktorí dokážu pochopiť jeho kázanie –

dospelými –, a s tými, ktorí ho naozaj potrebujú – chorými –. Načo by strácal čas s týmito deťmi, ktoré nepoužívajú rozum?“ Učeníci boli o tomto svojom uvažovaní natoľko presvedčení, že si dovolili vynadať malým deťom a ich rodičom (porov. Mt 19, 13). Kristus však reagoval vetou, ktorá neprestáva rezonovať v živote Cirkvi po celé stáročia: „Nechajte deti a nebráňte im prichádzať ku mne“ (Mt 19, 14).

V priebehu storočí prijalo túto Pánovu výzvu mnoho ľudí. Predovšetkým otcovia a matky, starí otcovia a staré matky, ktorí ochotne odovzdávali vieru najmladším členom svojich rodín a učili ich s láskou vyslovovať mená Ježiša a Márie. Popri nich sa mnohí kresťania starali o to, aby deti a mladí ľudia spoznali Boha: katechéti, vychovávateľia, kňazi, rehoľníci a rehoľníčky... Všetci odmietli pokušenie myslieť si, že čas strávený

s deťmi je premárnený. Hoci ovocie týchto malých semienok často vidia až po rokoch – alebo ho možno nikdy neuvidia – našli vo svojom poslaní hlbokú radosť, pretože sa s malými podelili o to najcennejšie, čo mali: o vieru.

Výchova dieťaťa si vyžaduje obeť. Každý otec, matka alebo učiteľ dokáže dokonale opísať, čo všetko to obnáša: vzdať sa niektorých osobných plánov, mať veľa trpezlivosti, zabudnúť na vlastnú únavu... Vtedy si môžeme uvedomiť, že naši rodičia a vychovávatelia to všetko prežívali s nami. Keď sme boli malí, pravdepodobne sme si neuvedomovali, ako veľa pre nás znamená dospievanie. A to do veľkej miery preto, lebo naši rodičia nevnímali obeť ako odriekanie, ale ako spôsob, ako nám prejavovať svoju lásku. „Kde je láska, obeť je príjemná — hoci namáhavá — a kríž je Svätým Krížom. — Duša, ktorá vie

milovať a tak sa odovzdávať, je naplnená radosťou a pokojom“^[4].

SVÄTÝ MATÚŠ končí svoje rozprávanie o stretnutí Pána s deťmi slovami: „Potom na ne kládol ruky a odišiel odtiaľ“ (Mt 19, 15). Jeho záujem a starostlivosť o maličkých nevedie k prehnanej ochrane alebo k akémukoľvek ovládnutiu: dáva im to najlepšie, čo má, a necháva na nich, aby tento dar rozvíjali. Taká je „Pánova láska, každodenná láska, diskrétna a úctivá, láska k slobode a pre slobodu, láska, ktorá uzdravuje a pozdvihuje“^[5].

Ježiš nám svojím správaním ponúka príklad dobrého vychovávateľa, ktorý je tým, kto vedie človeka dopredu, v plnom uplatnení jeho vlastnej slobody. Možno povedať, že opakom výchovy je zvädzanie: nie

viest von, ale priťahovať k sebe, brať od druhého niečo, čo je chcené. Pán sa nesnaží nič vziať tým, ktorí k nemu prichádzajú: „Nič neberie a všetko dáva“^[6]. Preto vidíme, že deti a iní krehkí ľudia sú s ním takí spokojní, pretože vnímajú jeho úprimnú náklonnosť: miluje ich len tak, bez toho, aby za to niečo hľadal. Istým spôsobom môžeme aj my prežívať zraniteľnosť detí, a preto túžime po láske, ktorá nás miluje pre to, kým sme, a nie až tak pre to, čo jej môžeme dať.

Láska, ktorá sa snaží len vlastniť, je odsúdená na nešťastie, pretože nerešpektuje základný princíp lásky: túžiť po dobre druhého. „Nežnosť je, naopak, prejavom tejto lásky, ktorá sa oslobodzuje od túžby po sebeckom vlastní. Viedie nás k tomu, aby sme pred človekom pulzovali s nesmiernou úctou a s určitým strachom ublížiť mu alebo mu vziať slobodu. Láska k druhému znamená

chuť kontemplovať a oceňovať krásu a posvätnosť jeho osobnej bytosti, ktorá existuje mimo mojich potrieb. To mi umožňuje hľadať jeho dobro, aj keď viem, že nemôže byť moje“^[7]. Panna Mária a svätý Jozef sú dva príklady takejto čistej a nežnej lásky. Deti sa často učia zaobchádzať s Ježišom tak, že ho vidia ako Dieťa podobné sebe v náručí svojich rodičov, a potom sa k nemu správajú s rovnakým pohladením, aké by mu dali Mária a Jozef, s rovnakým pohladením, aké aj ony dostávajú od svojich rodičov. Nie je preto ničím výnimočným, že prvý kontakt s Ježišom so sebou prináša vôňu detstva, nežnej lásky, ktorú dostali doma.

^[1] *Katechizmus Katolíckej Cirkvi*, bod 1252.

[2] Svätý Josemaría, *En diálogo con el Señor*, bod 115.

[3] Svätý Josemaría, *Svätý Ruženec*, Čitateľovi.

[4] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 249.

[5] František, *Christus vivit*, bod 116.

[6] Benedikt XVI, *Homília*, 24-IV-2005.

[7] František, *Amoris laetitia*, bod 127.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/sobota-19-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/sobota-19-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (05.04.2026)